

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 17.000

Letna inozemstvo

» 25.000

Letna inozemstvo, USA dol.

30

Poštno čekovni račun: šte. 24/12410

Leto XXXIII. - Štev. 41 (1674)

Gorica - četrtek, 15. oktobra 1981 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Evangelizacija raznih kultur Prvi slovenski misijonski simpozij v Rimu

Objavljamo odlomek iz predavanja, ki ga je imel prof. dr. Janez Vodopivec pod naslovom »Misijonska dinamika Cerkve« na prvem slovenskem simpoziju v Rimu.

Vesoljna Cerkve je živo občestvo krajevnih Cerkva, ki so si sestre med seboj. Vsaka krajevna Cerkva pa ima svoje lice, svoj obraz. Zato je pri misijonskem delu danes najbolj pereče vprašanje, kakšen odnos zavzeti ob srečanju z novimi, z ozirom na Evropo različnimi kulturami. Kajti če se ne govori konkretnemu človeku, se govori v prazno. Evangelizacija je namreč zaveza celostnega človeka, kar vključuje tudi skrb za napredek ter borbo za rešitev iz stiske, od krivic in nasilja.

Cerkve ni vezana na nobeno kulturo in nobeni ni tuja. V resnici pa je vedno udeležena v neki določeni kulturi: novo srečanje bo prijateljsko ali bojno? Prepričali ali dialog? Poslušati, spoznavati druge ni nič manj važno, kot ukazovati. Nujno je potrebno sporazumevanje v odprti naklonjenosti in ljubezni, kljub razočaranjem.

NOVI MISIJONSKI PRIJEMI

Misijonska metoda je le trudoma napredovala po tej poti. Mladih Cerkva ne bo brez domačih duhovnikov (Benedikt XV. na začetku tega stoletja), tudi ne brez domačih škofov (Pij XI.), in ne brez zavednih, prebujenih laikov (danes), vsi pa o krog Evharistije, ki šele gradi Cerkve.

Spočetka je tekla debata o priljubljenosti evangelija, kulture, a zelo plašno. Nato pride zahteva po inkulturaciji, ki upošteva kulturne posebnosti, o indigenizaciji, ki naj vcepi evangelij v živo narodno telo.

Končno prevlada spoznanje: utelesenje evangelija, oznanila kakor se je Beseda udeležila v človeški naravi. Podobno naj se evangelij učloveči med narodi, v kulturah. Ni prav presajati Cerkve kakor evropsko sadiko na druge celine, pač pa je treba zasejati evangelij tako, da požene globoke korenine na novih tleh (plantatio Ecclesiae).

V tem kontekstu je razumljiv klic po afrikanizaciji Cerkve v Afriki. Papež Pavel VI. je dejal Afričanom: »Vi sami bodite misijonarji svojih!« In zairski kardinal Malula priostreno izjavlja: Misijonarji so pokristjanili Afriko, mi hočemo afrikanizirati krščanstvo. Seveda je treba to primerno umevati, brez pretiravanja, ki bi razdrila vesoljstvenost Cerkve. V bistvu gre za samobitnost in rast krajevnih Cerkve, za njeno upravičeno avtonomijo. Problem je silno zapleten in zadeva tudi stare Cerkve, zadeva življenjskost in bodočnost vseh Cerkva.

Tudi teologija se bori s podobno problematiko: potrebna je resna afriška, azijska teologija, kontekstualna teologija, ki ve kaj povedati človeku, ki trpi v določenem okolju.

ODNOS DO NEKRŠČANSKIH VERSTEV

Sodi vprašanje o pomenu nekrščanskih verstev: ni mogoča evangelizacija brez pravega srečanja in dialoga z verstvi, na

različnih stopnjah. Ni dvoma, da ta verstva vsebujejo resnične duhovne vrednote. So pomoč in sredstvo za duhovno rast (molitev, odpoved, zatajevanje, kontemplacija). So pot k zveličanju? Kar je v njih dobrega, ne gre v nič, marveč, očiščeno sodi v polnost, ki je edino v Kristusovem skrivnostnem telesu. Tudi poganke množice so odrešene.

Duh seje milosti med njimi, preden se jim je približal katerikoli misijonar. Učlovečena Beseda je luč, ki razsvetljuje vsakega človeka. Spoštujemo ne le sposobnosti drugega človeka, marveč še bolj delo Duha v drugih.

Misijonar naj se vključi v krajevno Cerkve. To je danes težje ko nekoč, je pa nujno. Vključi naj se v znamenju služenja in pomoči. Potrebno je sodelovanje z obojne plati. Tudi kadar vidiš nemoč in neobčutljivost krajevnih Cerkve ali čutiš odpor do nje. V nekem smislu: on mora rasti, jaz pa se manjšati (Janez Krstnik).

Znanost potrjuje avtentičnost turinskega prta

Sveti turinski prt je v resnici ovijal Jezusovo mrtvo telo. To trdijo ameriški znanstveniki, ki so prt preiskali. Svoje izsledke so objavili v posebni knjigi, ki je v dveh zvezkih izšla v New Yorku 15. oktobra letos.

Leta 1978 so sv. prt (sv. sindon) izpostavili v Turinu v javno čiščenje. Tedaj je skupina znanstvenikov, zlasti iz ZDA, začela s preiskavami o avtentičnosti prta: ali je res iz Jezusovih časov, ali je res prišel iz Palestine, zlasti pa ali je res bilo v njem zavito Jezusovo telo, ko so Jezusa položili v grob. Dela so se lotili različni strokovnjaki vsak iz svoje stroke, poslužili so se vseh sredstev, ki jih nudi današnja znanost. Fizik Lawrence Schwabe, sodelavec v znanstvenem laboratoriju v Los Alamos, pravi: »Priznavam, da bodo nekateri zelo prizadeti, četudi šokirani ob dejstvu, da razprava priznava, četudi z določenimi pridržki, nadnaraven poseg v podobi Kristusovi, ki je vtisnjena v sveti prt.«

Svetovni dan miru 1982

Za prihodnji Svetovni dan miru, ki bo 1. januarja 1982 je sv. oče izbral za predmet razmišljanja in razpravljanja »Mir — božji dar, zaupan ljudem.« Ta tema se je porodila iz dosedanjih razmišljanj o miru in je povezana z zadnjimi potovanji sv. očeta, na katerih je govoril o miru pod različnimi vidiki. Sv. oče želi z novim geslom človeštvu povedati, da je človek zmožen doumeti sebe in druge le v luči verskih načel in svojega večnostnega cilja. To mu omogoča sožitje v resnici, pravici, ljubezni in svobodi. Vera v Boga človeka, ki se srečuje s sovraštvom, krivico, vojno in nasiljem, uči in spominja, da je Bog vse ljudi ustvaril kot brate z isto naravo in istim dostojanstvom.

Srečanje s prefektom Kongregacije za evangelizacijo kardinalom Agnellom Rossijem. Ob njem so od leve proti desni: dr. M. Jezernik, dr. L. Škerl, g. J. Kopeinig, misijonar A. Majcen, dr. V. Fajdiga, sedanji rektor univerze »Urbaniana«, salezijanska redovnica Vida Žabot

Naj se nihče ne ustraši besede »simpozij«. Danes je zelo v rabi. Z njo označujemo srečanja, ki imajo za namen proučiti kako vprašanje in da se udeleženci seznanijo med seboj. Zato so na simpozijih razna predavanja, poročila in družabno srečanje udeležencev.

Vse to je bilo najti tudi na prvem slovenskem misijonskem simpoziju v Rimu, ki ga je sklical rektor Slovenika dr. Maksimilijan Jezernik in ki se je tudi vršil v Sloveniku. Trajal je od ponedeljka 5. do sobote 9. oktobra, ko se je zaključil z obiskom groba misijonarja Ignacija Knoblaharja v Neaplju.

ZASTOPANI VSI SLOVENC

Srečanje slovenskih misijonskih delavcev v zaledju je bil prvi namen simpozija in je v celoti uspel. Prišli so zastopniki iz skoro vseh dežel, kjer živi kaj Slovencev. Najbolj od daleč je prišel g. Ladislav Lenček in sicer iz Argentine. Njemu sledita obe zastopnici iz ZDA in iz Kanade Sonja Ferjan in Anica Tušar. Najbolj številno je bilo zastopstvo iz Slovenije s prelatom dr. Vilkom Fajdigo na čelu; bilo jih je 14. Potem so bili še zastopniki s Koroške (3), s Tržaškega (4), iz Gorice (2).

Lepo je bil zastopan Rim, saj so se srečanja udeleževali vsi sedaj bivajoči duhovniki v Sloveniku in številni profesorji ter prelati z raznih univerz in cerkvenih institutov (dr. Janez Belej, msgr. Slavko Bavdaz, dr. Janez Vodopivec, p. Pavel Leskovec SJ, p. Ivan Žužek SJ, p. Bruno Korošak ofm, dr. Fr. Šegula in še kdo).

Da je bil značaj srečanja še bolj ekumenski, so bile tu še nekatere redovnice in nekateri zastopniki iz misijonov: p. Ketiš ofm, p. Jože Kokalj SJ, Andrej Majcen sdb in usmiljenka s. Terezija Pavlič z Madagaskarja. Bil je torej zbran slovenski misijonski svet iz zaledja in iz misijonskih dežel. Po svojih zastopnikih so bili navzoči nekako vsi Slovenci z izjemo izseljencev v Evropi in pa beneških Slovencev, ki niso mogli poslati svojega zastopnika, ter oni iz Avstralije. Verjetno je bila takšna vseslovenska skupščina zbrana prvič v zgodovini; zbrala jo je misijonska misel.

MISIJONSKA ZAVEST POVSOD NAVZOČA

Iz poročil, ki so bila podana za vsako škofijo posebej v Sloveniji in v zamejstvu, za Severno in Južno Ameriko in za redovne skupnosti, je bilo razvidno, kako je ta misijonska misel povsod navzoča, kjerkoli bivajo naši ljudje. Zadnji koncil je naglasil, da je Kristusova Cerkva po svoji naravi misijonska.

Na simpoziju smo mogli ugotoviti, da je ta zavest v slovenski Cerkvi vedno bolj prisotna. O tem pričajo misijonski poklici, ki jih še nikoli v zgodovini nismo imeli toliko. Računa se, da je v misijonih trenutno kakih 125 slovenskih ljudi. Toda značilno ni samo število, temveč tudi dejstvo, da so danes med njimi poleg redovnikov in redovnic tudi škofijski duhovniki in prvi laiki. Število teh slednjih sicer ni veliko, samo dve dekleti in dva fanta na Madagaskarju, vendar seme je zasejano v upanju, da bodo še drugi laiki sledili misijonskemu klicu vsaj za začasno delo v misijonih.

DRUŽBENA OBČILA

K rasti zanimanja za misijone prispeva svoj delež družbena občila, posebno še tisk. Poleg revije »Katoliški misijoni«, ki izhaja v Argentini in piše le o misijonskem vprašanju, tudi ves ostali naš verski in katoliški tisk posveča dokajšnjo pozornost delu naših misijonarjev in misijonskim problemom nasploh, zlasti ob vsakoletni misijonski nedelji.

MISIJONARJE RADI SPREJEMAMO

Kako naši misijonarji spadajo v samo tkivo slovenske Cerkve, priča zanimanje, s katerim ljudje sprejemajo misijonarje, ko se vračajo v domovino na dopust ali na zdravljenje. Prav tako tudi obilni daro-

Nekateri udeleženci simpozija pozdravljajo Janeza Pavla II. ob avdienci. V sredini je Anica Tušar, predsednica Misijonske znamkarske akcije (ZDA), poleg nje na levi strani Cvetko Vallč, gojenec Slovenika, na desni dr. msgr. Maksimilijan Jezernik

vi, ki jih verno slovensko ljudstvo daje za misijonarje in njihove ustanove. Če bi zbrali vse, kar so v ta namen prispevali slovenski ljudje po svetu, bi bila to res zelo velika vsota dolarjev, ki bi nam delala samo čast.

PREMIKI NA MISIJONSKEM POLJU

Na simpoziju so bili ugotovljeni tudi neki premiki na misijonskem polju. Zlasti zemljepisni. Dočim so med obema vojnama hodili slovenski misijonarji predvsem v Indijo in na Kitajsko ter druge dežele Azije, je ta sedaj iz raznih razlogov zaprta za tujce. V zameno so se odprla vrata Afrike. Vsled tega je sedaj v afriških deželah največ slovenskih misijonskih sil.

Drugi premik je psihološkega značaja. V raznih referatih je bilo poudarjeno, da je nekdanja podoba misijonov, kamor so hodili misijonarji kot nosilci evangelija, a tudi evropske kulture, zašla za vedno. Tamkajšnja ljudstva se vedno bolj zavedajo svoje samobitnosti in svobode. Zato pričakujejo, da misijonarji to njihovo samobitnost spoštujejo in njihovo kulturo cenijo. Vsled tega je nujno, da se misijonar čim bolj približa njih kulturi in jeziku. Prav tako je nujno, da odgovornost za krajevne Cerkve misijonarji vedno bolj prepuščajo domačinom. Misijonar naj bo vedno bolj le v pomoč domačim škofom in duhovnikom, dokler krajevne Cerkve ne bodo same zmožne, da zadostijo vsem svojim cerkvenim in verskim potrebam.

GLAVNA PREDAVANJA

Ta spoznanja o novih prijemih v misijonskih deželah so prišla do posebnega poudarka v treh temeljnih predavanjih in sicer prof. Janeza Vodopivca, ki je govoril o sodobni misijologiji, msgr. Janeza Beleja, ki je orisal delovanje in strukturo Kongregacije za evangelizacijo (bivša Propaganda fidei), pa msgr. M. Jezernika o sodobni vzgoji misijonskih delavcev.

Na simpoziju so bila še druga predavanja. Tako je Franc Mikuš iz Ljubljane podal oris sedanjih misijonov, prelat Vilko Fajdiga je očrtal misijonsko gibanje na Slovenskem nekdanj in danes. Jezuit Pavel Leskovec, voditelj slovenskih oddaj na vatikanskem radiu je opisal, kako so v službi evangelizacije narodov ta radio, radio Veritas v Manili na Filipinih in Voice of Gospel v Adis Abebi. To slednjo so vodili protestanti, dokler je sedanji marksistični režim ni ukinil.

Zanimivo je bilo tudi predavanje p. Ivana Žužka z Vzhodnega instituta, ki je seglo na malo znano področje misijonske dejavnosti vzhodnih katoliških Cerkva. Zveledi smo npr., da je misijonsko najbolj delavna malabarska vzhodna Cerkva v Južni Indiji, ki šteje le kaka dva milijona vernikov, ima pa 8.000 misijonarjev in misijonark v Indiji in v Afriki.

AVDIENCA PRI SV. OCETU

Teoretične prikaze in poročila je dopolnil obisk starega sedeža Kongregacije za

evangelizacijo na Piazza Spagna v Rimu ter sedeža univerze »Urbaniana« na griču Giannicolo. Tu je skupino pozdravil tudi sedanji prefekt Kongregacije za evangelizacijo kardinal Angelo Rossi.

Višek in krona vsega pa je bila avdiencia pri sv. očetu v sredo 9. oktobra na trgu sv. Petra. Imeli smo srečo, da smo bili v Rimu, ko je sv. oče po petih mesecih prisilne prekinitve znova začel s tedenskimi srečanji z verniki na tem trgu. Ob tem srečanju se je na trgu zbralo do 30 tisoč ljudi. Mi smo bili deležni njegovega pozdrava in blagoslova, ki velja vsem slovenskim misijonskim delavcem.

Sv. oče je v nagovoru na poljske romarje dejal v poljščini: »Želim še, a na žalost nimam teksta, pozdraviti v slovenskem jeziku naše brate Slovence, prisotne pri tej avdienci. Gotovo me bodo razumeli po poljsko.« Zakaj sv. oče ni imel v roki pozdrava v slovenskem jeziku, ni znano. Kot je videti na sliki, so se po avdienci naši romarji z veseljem rokovali s papežem.

NASVIDENJE ČEZ PET LET

Prvi slovenski misijonski simpozij je za nami. Bil je izvirna zamisel rektorja Slovenika dr. M. Jezernika in je nad pričakovanje dobro uspel. Eden od sklepov je zato bil, naj bi se ponovil čez pet let. Do takrat pa naj naprej raste in se krepi misijonarska zavest med Slovenci doma in po svetu.

K. H.

Novi cerkveni zakonik pred odobritvijo

20. oktobra se zbere v Vatikanu papeška komisija, ki je dolga leta pripravljala novi cerkveni zakonik, izdelan po navodilih zadnjega koncila. Komisiji predseduje kardinal Felice. Predvideno je, da bo komisija dokončno odobrila izdelani zakonik, ki je sad posvetovanj z vsemi škofi po svetu. Odobreni zakonik bodo izročili sv. očetu v dokončno odobritev.

Zasedanje italijanskih škofov

V Rimu je zasedalo predsedstvo Italijanske škofovske konference, ki ga sestavlja 30 članov. Pripravili so program pastoralnega dela v tem desetletju. Italija preživlja kritično dobo. Naraščajoča brezbriznost in odtujevanje Cerkvi. Družine so v krizi, ljubezen do življenja pojenjuje, kar priča stalno upadanje rojstev. Temu se pridružujeta še nasilje in terorizem. Zbrani kardinali in škofje so skušali najti primerno pot za obnovo verskega življenja.

V prihodnji številki našega lista bomo objavili tehten in za bralce gotovo zanimiv članek pod naslovom »Ali se Marija res prikazuje na Hrvaškem?« Pisec članka na objektivni način prikaže potek dogodkov v župniji Medjugorje v Hercegovini, dosedanje stališče Cerkve in reakcijo političnih oblasti na ta prikazovanja.

25 let misijonskega apostolata na slovenskem Koroškem

Pavel Lungu je že tretji domači duhovnik-jezuít v Zambiji. Ta veseli, sproščeni mladi redovnik izhaja iz družine z deseti otroki in z očetom, ki je bil krščen šele na smrtni postelji. Že pred več leti je župnija št. Lenart na Koroškem sklenila, da ga bo finančno podpirala v letih njegovega študija v Lusaki, v Zairu in končno na papeški univerzi Gregorijani v Rimu.

Ko je končno smel darovati prvo mašo, se je seveda spomnil svojih dolgoletnih prijateljev, ki so ga tako velikodušno podpirali pod vodstvom župnika Avgušlina Čebula. Obiskal je koroške dobrotnike in s svojo preprostostjo, pobožnostjo in vedrino takoj osvojil njihova srca. Kar radi bi ga sprejeli medse kot svojega duhovnika, tako jim je bil všeč.

Pavel Lungu je le eden od 500 bogoslovcev, ki jih podpirajo Slovenci na Koroškem. Pred 25 leti so začeli na Koroškem s to vrsto misijonskega apostolata. Pri tem jih je vodila misel, da je vsa Cerkev odgovorna za misijonsko delo, zato je tudi vsaka župnija dolžna sodelovati. V svoji iznajdljivosti so našli tudi način, kako bodo svojo misijonsko zavzetost uresničili: začeli so sodelovati z domačimi bogoslovci v Aziji in v Afriki, da bi jim pomagali priti do cilja.

Prvi dve župniji, ki sta na južnem Koroškem začeli to uspešno akcijo, sta bili Medgorje in Sele. Misijonski novomašnik medgorske župnije je bil Ciriak Kunacher, ki je zdaj misijonski škof v Indiji. Župnija Sele pa je doslej podpirala že 50 bogoslovcev in se je že dvajsetkrat veselila novomašnega slavlja, ko so župnijo obiskali »njeni« novomašniki.

Duhovniki, ki so jih podpirale koroške župnije, po novi maši tudi obiščejo svoje dobrotnike, če le morejo. Pred tem pa si z njimi tudi redno dopisujejo. Obisk misijonskega novomašnika je za župnijo velik praznik in izredna spodbuda za misijonsko zavest. Za mladega duhovnika pa je to srečanje s slovensko Cerkvijo in z velikodušnimi kristjani.

Letna podpora za bogoslovca je šest do sedem tisoč šilingov. Med podpiranimi 500 bogoslovci so domačini iz Indije, Indonezije, Južnega Vietnama, Koreje, Kameruna, Madagaskarja, Sijama, Sri Lanke, Ugande, Zambije.

Vso to veliko akcijo vodi slovenski dušnopastirski urad v Celovcu. Duša tega urada pa je duhovnik Jože Kopečin, ki je že od svojih dijaških let zvest apostol misijonske misli na Koroškem.

J. K.

Peti slovensko-nemški oktobrski tabor na Koroškem

Tudi letos je prišlo v soboto 10. oktobra v Radišah na slovenskem Koroškem do dvojezične prireditve, ki je vsako leto ob obletnici koroškega plebiscita 10. oktobra. Prireditve se je udeležilo okoli 500 oseb slovenskega in nemškega pogovornega jezika. Program je obsegal nastope glasbenih skupin in pevskih zborov, recitacije ter govora predsednikov obeh osrednjih organizacij koroških Slovencev. Tabor je bil letos v znamenju razprav o šolskih zadevah, o škodljivih posledicah povezave glavnih treh avstrijskih strank na Koroškem zoper Slovence in o najnovejšem primeru zapostavljanja koroških Slovencev v Velikovu, ko je socialistični župan odrekal dovoljenje za nastop slovenskih otroških pevskih zborov v tamkajšnji mestni dvorani.

»Podprite nas v boju za najosnovnejše človeške pravice — več ne zahtevamo!« je v svojem govoru vzkliknil predsednik ZSO dr. Franci Zwitter. Poudaril je, da je slo-

vensko vprašanje v bistvu vprašanje demokracije na Koroškem. Dr. Matevž Grile, predsednik NSKS pa je omenil vprašanje vzgoje in postavil zahtevo, naj bi bili otroški vrtci na dvojezičnem ozemlju dvojezični (zdaj so samo trije, ki so jih z lastnimi silami ustanovili Slovenci sami), v vseh osnovnih šolah na dvojezičnem ozemlju pa naj bi bila slovenščina obvezni predmet, če so že oblasti svoj čas odpravile obvezno dvojezično šolstvo. Oba govornika pa sta ožigosala dejstvo, da ni na Koroškem nobenega napredka pri reševanju manjšinskega vprašanja in da oblasti vedno bolj podlegajo vplivu narodnostno nestrpnosti »Stranke svobode«, pri tem pa razglajajo, da v deželi »vlada mir«.

■ Organizacija Amnesty International je sporočila, da so v Iranu od leta 1979, ko so oblast prevzeli islamski prenapeteži, usmrtili 3.350 oseb. Samo v zadnjih štirih mesecih naj bi izvedli 1.800 smrtnih obsodb. Vendar so te številke le približne, saj uradnih ni. Gotovo je le eno: število usmrčenih je dosti večje.

Deželno tajništvo SSK

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti se je sestalo pod predsedstvom dr. Andreja Bratuža na redni seji v sredo 7. oktobra in obravnavalo vrsto politično-upravnih vprašanj deželnega značaja ter sodelovanja z manjšinskimi političnimi organizacijami. Deželni tajnik dr. Drago Stoka je poročal o poteku priprav na obisk deželne delegacije SSK, ki bo obiskala Koroško kot gost Narodnega sveta koroških Slovencev in se udeležila manifestacij, ki jih bodo na Koroškem priredili kot odgovor na protislovenska zadržanja tamkajšnjih oblastí.

Deželno tajništvo je nato razpravljalo o bližnjem popisu prebivalstva in s tem v zvezi obsodilo nesprejemljiva stališča centralnega statističnega zavoda, ki ni poskrbelo za dvojezične popisne pole, kot se dogaja za druge manjšine v Italiji na celotnem ozemlju, kjer živi slovenska narodna skupnost.

Nadalje je deželno tajništvo obravnavalo politični položaj deželne uprave, ki po mnenju SSK ne odraža situacije političnih zavezništva v lokalnih upravah. Zato je nujno, da se sedanja večina, ki jo sestavljajo DC, PSI, PSDI in PRI, razširi tudi na druge stranke in da se tudi SSK zagotovi odgovornejšo vlogo v deželnem merilu, kot jo ima stranka v krajevnih upravah na Goriškem.

Birma v novi cerkvi sv. Antona, ki jo je postavil ob velikih naporih slovenski misijonar p. Jože Cukale SJ

Novi slovenski učbeniki

Z letošnjim šolskim letom je slovenskim dijakom na razpolago več novih učbenikov, ki so tako zapolnili vrzel in jim bodo nadvse koristen pripomoček pri študiju zadevnih predmetov. Gre za učbenik zgodovine za prvi razred srednje šole, matematike za višje srednje šole ter javnega prava za trgovske tehnične zavode.

V tem sestavku se bomo omejili na učbenik prava za tretji razred trgovskih tehničnih zavodov z naslovom »Pravo (Prvi del) - Splošni pojmi in javno prav«. Knjigo je iz italijanščine prevedel dr. Marjan Bajc in brez dvoma pomeni prvo takšno delo na področju prava pri nas v slovenskem jeziku. Knjiga v slogu učbenikov nudi prikaz najprej splošnih pravnih pojmov in teorije o državi, nato pa sledi dovolj izčrpen prikaz ustavne ureditve italijanske države z opisom sestave in pristojnosti glavnih državnih organov od predsednika republike in parlamenta pa do vlade, pravosodja, javne uprave ter različne dela s področja socialne zakonodaje. Knjigo dopolnjuje besedilo italijanske ustave v slovenščini.

Kot smo že omenili, gre sicer za prevod, ki pa v ničemer ne zmanjšuje vrednosti in uporabnosti učbenika, ki je nujno potreben dijakom, a bo prav gotovo dobrodošel tistim, ki jih zanima javno življenje in ustavna ureditev italijanske države nasploh.

V zvezi z novim učbenikom velja omeniti ne samo njegovo bogato vsebino, temveč tudi ustrezno izrazoslovje, kar daje knjigi brez dvoma še toliko večjo veljavo. V tem pogledu se je prevajalec res držal načela, da je vse pravne pojme skušal navesti s slovenskimi izrazi in uporabljal tuje v glavnem le kot soznačnice.

Knjigo je založil deželni šolski urad. Prodaja se na srednji šoli pri Sv. Jakobu. Cena je 8.900 lir. - A. T.

■ Prvi kongres poljskega sindikata »Solidarnost« se je končal v sredo 7. oktobra pozno zvečer, ko so sprejeli vrsto resolucij in sklepov v zvezi z najbolj aktualnimi problemi države. Izvoljeno je bilo tudi novo vodstvo, v katerem pa ni nobene komuniste. Novi delovni program sindikata pravi, da ni »Solidarnost« več zgolj sindikalna sila, temveč tudi širša družbena in politična organizacija. Tako jo poudarja tudi Moskva in njej zveste partije. Po pisanju sovjetske tiskovne agencije Tass je »kongres Solidarnosti razblinil zadnje dvome in potrdil, da je Walesova organizacija protirevolucionarna, protisocialistična, meščanska in anarhistična. Postati hoče vodilna moč na Poljskem, obnoviti kapitalizem in uvesti nov politični sistem.«

Zadnje slovo od umorjenega Sadata

Ko so v Kairu pred 11 leti pokopali Naserja, so bile ulice prepolne ljudstva, ki se je predajalo histeričnemu žalovanju. Pri Sadatovem pogrebu v soboto 10. oktobra vsega tega ni bilo. Ljudstvo je ostalo odsotno. Spremenila se je tudi sestava vladnih delegacij, ki so pogrebu prisostvovali. Navzoči so bili skoro izključno šefi držav in vlad Zahoda, redki predstavniki Tretjega sveta, skoraj v celoti so bili odsotni Arabci, iz socialističnega tabora pa sta se pogreba udeležili edino le Romunija in Kitajska.

Sadatov nasledni Mubarak je zagotovil zahodne države, zlasti pa ZDA, da bo nadaljeval pot svojega ubitega prednika. Zahod pa mu je hotel izkazati svojo podporo s tem, da je poslal svoje najvišje zastopnike. Iz ZDA iz varnostnih razlogov nista sicer prišla predsednik Reagan in podpredsednik Bush, zato pa so bili navzoči kar trije bivši predsedniki Nixon, Ford in Carter, sedanji in bivši zunanji minister Haig in Kissinger in obrambni minister Weinberger. Italijo je zastopal državni poglavar Pertini, Francijo Mitterand, Belgijo kralj Baldovin, Švedsko kralj Gustav, Veliko Britanijo bodoči kralj Charles. Značilna pa je bila odsotnost avstrijskega kanclerja Kreiskega, svoj čas velikega Sadatovega prijatelja, sedaj pa čisto na strani Palestincev in v opreki z Izraelom.

Iz Afrike so bili le trije državni poglavarji (Sudan, Somalija, Liberija), iz Azije nobeden. Tudi arabski državniki se niso dali videti. K temu je mnogo pripomogla tudi navzočnost izraelskega predsednika Beginja.

Sadata so začasno pokopali v grobnico neznanega vojaka. Na njej so postavili napis: »Oče egiptovske države, junak v vojni in miru, umrl kot mučenec za svoja načela«.

Libijski radio pa ga je pospremil z besedami, polnimi sovraštva: »Žrtev svoje izdaje, je Sadat bil končno pokopan. Potem ko je živel kot jud, je kot jud tudi umrl. Spremljan od Beginja je bil pokopan na dan sobote, ki je judovski dan«.

Nihče ne more napovedati, kako se bodo dogodki v Egiptu razvijali v prihodnjih mesecih. Bo Mubarak kos verskemu fanatizmu, ki ga je tudi v Egiptu več kot preveč. Izgredi ob islamskem prazniku »velikega bajrama« v mestu Asjut v Gornjem Egiptu en dan po Sadatovi smrti, ki so jih uprizorili pripadniki raznih muslimanskih bratovščin in jih je sicer vojska hitro zatrla pričajo, da je položaj v Egiptu zelo nestabilen in da lahko pride do preokretov, ki bodo podobni onemu v Iranu, kjer so verski fanatiki zrušili šaha Pahlevija in upeljali islamsko republiko.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Na uradni obisk v Rim je prišel poljski minister Czyrek. V vladni palači Chigi ga je sprejel predsednik vlade Spadolini. Temu je Czyrek sporočil vabilo poljske vlade, naj obišče Poljsko. Po zaključnih razgovorih je obiskal tudi Vatikan in se tam razgovarjal eno uro z msgr. Casarolijem. Nato je šel še v Castelgandolfo, kjer ga je sprejel papež Janez Pavel II.

■ V Rimu je zadet od kapi nenadoma umrl župan Petroselli, ki je pripadal komunistični stranki. Pogreb je bil seveda zgolj civilen. Pokopali so ga v Viterbu, kjer je bil doma.

■ Skupina oporečnikov v italijanski socialistični stranki — vodijo jo poslanec PSI Bassanini, Codignola, Veltre, deželni

odbornik Lombardije, Ferrara, Fedeli, podobni demokratičnega gibanja policistov in še nekateri drugi so bili izključeni iz stranke, ker so jo »ošabno in objestno kritizirali«. Izključeni funkcionarji stranke so nato ustanovili »Zvezo socialistov«, ki si bo prizadevala za moralno obnovo, za mir, za razvoj in se borila proti lakoti. Njihovo stališče pa ni našlo odobravanja niti v levici PSI. Njen predstavnik Signorile je dejal, da je treba taka vprašanja reševati znotraj stranke.

■ V Rimu se je zaključil vsedrjavni kongres sindikata Cisl, ki mu pripadajo predvsem delavci iz demokršćanskih vrst. Udeležilo se ga je 1031 delegatov. V sklepnih dokumentih so postavili številne zahteve: podvojitev družinskih doklad, skrajšanje tedenskega delovnega časa na 36 ali 35 ur, zamrzitev cen in tarif, davčno razbremenitev ter spremembo vladnih ukrepov. Kongres se je zaključil z izvolitvijo 238 članov vsedrjavnega sveta. Ti bodo v prihodnjih dneh izvolili tajnika in njegove najbližje sodelavce.

■ V okviru »Dnevo zahodnonemške kulture« sta se v ponedeljek 12. oktobra sestala v Ljubljani zahodnonemški zunanji minister Genschner in jugoslovanski zvezni sekretar za znanje zadeve Vrhovec. Oba sta tudi pokrovitelja te kulturne manifestacije. Diplomata sta se podala v vilo pod Rožnikom, kjer sta se pogovarjala o krepitvi medsebojnega sodelovanja in o preceh mednarodnih vprašanjih.

■ V petek 10. oktobra je bilo Velenje, rudarsko mesto v Saleški dolini v Sloveniji preimenovano v »Titovo Velenje«. V utemeljitvi sklepa krajevnega občinskega sveta (tam mu pravijo skupščina), je rečeno sledeče: »Z ljubeznijo in zvestobo do velikih Titovih dejanj in z željo, da uspehe naše socialistične izgradnje in svojo bodočnost trajno obeležimo s Titovim imenom, smo se delovni ljudje in občani Velenja odločili, da ob 40-letnici vstaje jugoslovanskih narodov in narodnosti na dan praznovanja občinskega praznika mesto preimenujemo v Titovo Velenje.«

■ Kambodžanski princ Norodom Sihanuk, pred zmago rdečih Kmerov državni poglavar te azijske države, sedaj v prostovoljnem izgnanstvu, se je dva dni mudil v Sloveniji, kjer ga je na gradu Trnmo spregledala Vida Tomšič. Pred tem je Sihanuk obiskal Hrvaško in si ogledal Titovo rojstno hišo v Kumrovcu.

■ V Parizu sta se sestala predsednik francoske republike Mitterand in zahodnonemški kancler Schmidt. V ospredju dnevne pogovorne sta bila evropska varnost in ravnotežje med Vzhodom in Zahodom, odnosi znotraj EGS, položaj na Bliznjem vzhodu in v Afriki. Obravnavala sta tudi položaj, ki je nastal v Egiptu po Sadatovem uboju, izrazila obžalovanje zaradi njegove smrti in izrekla priznanje njegovi politiki.

■ Do velikega mirovnega pohoda je prišlo v zahodnonemški prestolnici Bonn. Poročila trdijo, da se je zbralo 300.000 oseb, ki so manifestirale za mir, zoper atomsko oborožitev, zoper NATO in Varšavski pakt, zoper namestitvev atomskih izstrelkov in zoper ameriško zunanjo politiko. Iz sosednjih držav, tudi iz Italije je prišlo nekaj 10.000 oseb. Manifestacije so se udeležili pripadniki mladinskih sekcij socialdemokratske in liberalne stranke, raznih verskih in mirovnih združenj ter pristaši za čistočo okolja. Zahodnonemški kancler Schmidt pa je izjavil, da sicer razume skrb tistih, ki trepetajo za usodo miru in zaradi oboroževalne tekme, da pa bi bilo bolj pametno to zaskrbljenost izraziti z iskanjem stvarnih poti za odstranitev vojne in atomske nevarnosti.

KATOLIŠKI GLAS list za kritične bralce

Iz misijonskih dežel

KATOLISKE ŠOLE V KERALI V NEVARNOSTI. Kerala je ena izmed indijskih zveznih držav, v kateri je največ katoličanov: kar 25% prebivalstva. Veliko zaslug za to imajo katoliške šole. Keralaska vlada, ki je v rokah levičarjev, pa Cerkev ni naklonjena. Že drugo leto ne da katoliškim šolam nobene podpore. Zaradi tega je v nevarnosti 3.000 profesorjev in učiteljev, da bodo ob službo, na tisoče dijakov pa živi v negotovosti, ali bodo študij lahko dovršili. Protestirajo škofje, protestirajo starši učencev, a vlada se spreneveda. Na tihem si želi, da bi te šole izumrle.

JAPONSKI KRŠČANSTVO NI TUJE. Ta dežela nam je stopila bolj živo pred oči ob zadnjem obisku papeža. Ni bilo množičnih shodov kot na Filipinih, a odmev na obisk je bil gotovo pozitiven. Japonci nerad vstopa v Cerkev, a vendar se imajo mnogi brez krsta za kristjane. Evangelij jim je blizu. Veliko k temu posredno pripomorejo kato-

liške šole in radijske verske oddaje. Znani in priljubljeni sta zlasti »Sončni smehljaj« in »Svetloba sonca«. Pri teh oddajah že 16 let sodeluje znana igralka Momoki Kochi. Apostolski nuncij ji je za njene zasluge podelil posebno papeško priznanje.

POZIV AFRISKIH ŠKOFOV. V kraju Nkol Bisson v državi Kamerun so afriški škofje, pozvali državne voditelje na črni celini, naj priredijo vseafriško konferenco za pravičnost in mir. Vladam tudi priporočajo, naj zmanjšajo izdatke za upravo, izboljšajo zdravstveno varstvo in povišajo najnižje osebene dohodke, da bodo ljudje živeli človeka vredno življenje. Zahtevali so tudi svobodo za opravljanje verskih dejavnosti in priporočili večjo skrb za premagovanje nasprotij med afriškimi plemeni.

ZIVLJENJSKA MOČ CERKVE V GANI. Od 9,5 milijona prebivalcev zahodnoafriške države Gane je poldrug milijon katoličanov. Vsi ganski škofje, devet po številu, so Afričani, prav tako polovica od 460 duhovnikov. Skoraj tretjina vseh tujih misijonarjev je članov misijonske družbe Belih očetov. V

začetku avgusta je Zveza katoliških študentov v Gani pozvala vlado, naj se bolj zavzame za revne in stiskane prebivalce. Obsodila je neodgovorno ravnanje raznih ministrov in poslancev, ki še niso izdelali jasnega načrta za gospodarski dvig dežele. Ganski vladi je poslalo resolucijo tudi združenje ganskih učiteljev. Ti zahtevajo ponovno uvedbo verskega v državnih šolah in gradnjo novih bogoslužnih prostorov. Učitelji poudarjajo, da je verska vzgoja eden najpomembnejših dejavnikov za pravilno in etično oblikovanje mladih ljudi.

V LIBIJI JE MALO KATOLIČANOV. Med 2,5 milijona prebivalcev, ki so skoraj vsi muslimani je le 45.000 katoličanov. To so večinoma delavci, zaposleni v podjetjih, ki delajo v Libiji v okviru gospodarskega sodelovanja s tujino. Vlada je dovolila 10 frančiškanom, da lahko dušnopastirsko delujejo med katoliškimi delavci. Ti skrbijo tudi za tri župnije in skupine redovnic. V apostolskem vikariatu v Tripolisu deluje 50 redovnic, v Bengaziju pa 95. Zaposlene so v državnih bolnišnicah.

PORAST BOGOSLOVCEV V ZAIRU. Pred dve letoma je bilo v afriški državi Zair 924 bogoslovcev, letos pa jih je že 1.310. Od njih jih 67 študira na teološki fakulteti v Kinšasi. V Zairu je trenutno 12 milijonov katoličanov. Njih število narasča, dela je vedno več, starost misijonarjev pa je med 45. in 65. letom. Iz Sev. Amerike in Evrope je misijonarjev vedno manj. Kardinal Mahula je za voljo tega močno zaskrbljen. Misijonarjem naroča, naj skrbijo za svoje zdravje, da ne obnemorejo prežgodaj.

MISIJONARJI V INDIJI IZUMIRAJO. Med 11 tisoč katoliškimi duhovniki je zdaj samo še 840 tujih misijonarjev. Po razglasitvi indijske neodvisnosti leta 1947 je prišlo v Indijo le nekaj malega misijonarjev, zadnjih deset let komaj 23. Nekaj sto misijonarjev je dobilo indijsko državljanstvo, med njimi Slovenec p. Jože Cukale v Bengaliji. Problem tujih misijonarjev postaja vse težji, kajti 47% od njih je starih nad 60 let, 23% pa nad 70. Duhovniki iz tujine so predvsem Italijani, Španci, Belgijci in Nemci.

Zločinski napad na slovensko šolo

V noči med nedeljo 11. in ponedeljkom 12. oktobra so neznani zlikovci vdrl v poslopje slovenske srednje šole »S. Kosovel« na Opčinah, zažgali vrsto dokumentov, razmetali stvari po predalih in se znesli nad opremo. Niso pa za seboj pustili nobenega znaka ali napisa, ki bi razkril, kateri miselnosti pripadajo.

Naravno je, da je slovenska javnost ogorčeno reagirala na to prostaško dejanje. Sindikat slovenske šole je za torek 13. oktobra oklical stavko vseh slovenskih šol na Tržaškem, združenje staršev, dijaki in profesorski zbor pa so istega dne v dopoldanskih urah priredili protestni sprej. Po sprejdu je bilo v prosvetnem domu na Opčinah protestno zborovanje.

Protestu se je pridružil izvršni odbor Slovenske skupnosti: »Pobudniki takih nasilnih dejanj,« je rečeno v izjavi, »so lahko samo politični dediči škvadrizma in fašizma, ki nasprotujejo mirnemu sožitju in enakopravnemu demokratičnemu dialogu.« Deželni poslanec dr. Drago Štoka pa je vložil interpelacijo deželnemu svetu, v kateri sprašuje, »kaj namerava deželni odbor ukreniti, da se odkrijejo in kaznujejo avtorji tega nedopustnega in barbarskega dejanja.«

Zelo razglašeno pa je učinkoval nepodpisani razmnoženi letak, ki so ga neznanci delili pred ljudmi na manifestaciji. Glasi se dobesedno tako, vključno s pravopisnimi napakami in navednicami:

Včeraj je bil na šolo »Srečko Kosovel« izveden »atentat«. Splošna obsodba spremila danes to dejanje, ki je označeno kot fašistično.

Kdor je spremljal dogodke okrog openske šole v zadnjem času ve, da je bila v soboto v prosvetnem domu skupščina, kjer se je mnenje glede naselitve v novo šolo delilo v dva tabora. Ob koncu je bil sprejet načrt, da se pod določenimi garancijami vselimo v poslopje na Mandriji. To je dalo slutiti bližnji poraz konzervativnih sil, ki so pod demagoškimi parolami za-

govarjale popolno izolacijo slovenske šole.

Včerajšnji atentat je pod fašistično (beri: italijansko) krinko malo verjeten. Predvsem zaradi amaterske izvedbe. Resne dvome o dodeljenem izvoru predstavlja tudi takojšnje obširno poročanje radia Trst A, ki je znano gnezdo bele golazni.

Sklepa se zato lahko, da je bil »atentat« že prej načrtovan kot zadnja možnost za zaostritev zadeve in za povsem neumestno izživanje nacionalistične mržnje, ki gre lahko v korist le najbolj konzervativnim in klerikalnim silam.

Znatno število staršev (morda celo večina) je za vselitev v nove šolske prostore na Mandriji in za plodno sožitje s prebivalstvom italijanskega jezika.

Nasim ljudem se je zdelo neverjetno, da si more slovenska pamet izmisliti kaj bolj podlega. Verjetno je prvič, da si je kdo upal zapisati drzno misel, da je atentat na slovensko ustanovo delo slovenskih rok, pa čeprav »konzervativnih«. Prvič se atentat na slovensko šolo postavlja med navednice in se jasno piše o neke vrste diabolnem naklepu, v katerem naj bi bil zapleten tudi radio Trst A z utemeljitvijo, da je prenapeto poročalo o dogodku (če bi ne, bi radio Trst ostal »gnezdo bele golazni«, a bi se proslavil s pomanjkljivo občutljivostjo za atentate na slovenstvo).

Nesramnost daje misliti na skisano pamet in niti ne potrebuje posebnih komentarjev, pač pa predstavlja sliko neke mržnje, ki je zajela nekatere kroge slovenske manjšine v odnosu do katoliških demokratov. Ti krogi se postavljajo na napredna, protikonzervativna stališča in se borijo proti klerikalnim silam, ki si obetajo korist z »izzivanjem nacionalistične mržnje«. To smo prvič brali.

Nočemo iskati sledov za avtorji ponatisnjene letaka, vendar pa nam njih deklarirano levičarstvo vzbuja sum, da spadata v krog opaskih komunistov... Temu sumu pa se bomo odpovedali samo, če bo PCI najodločnejše zavrnila vsebino letaka.

tržaške novice

Pokrajinski izvršni odbor SSK o aktualnih problemih

Pokrajinski izvršni odbor Slovenske skupnosti v Trstu je na svoji seji 8. oktobra razpravljala o nekaterih aktualnih vprašanjih v zvezi s krajevnimi upravami in skupnimi kulturnimi ustanovami.

Pokrajinski tajnik dr. Harej je tako poročal o položaju v devinsko-nabrežinski občini v luči zadnjih razgovorov med zainteresiranimi političnimi skupinami za premostitev ovir na poti za zadovoljivo rešitev upravljanja omenjene občine, da se prepreči komisarska uprava in nove volitve.

V zvezi z zavlačevanjem komisarja na tržaški občini in pokrajini po zavrnitvi zadnjih proračunov izvršni odbor SSK meni, da gre za taktiko, ki v ničemer ne koristi razčiščenju odnosov med glavnimi političnimi silami, temveč jih še bolj zapleta. Hkrati daje takšno stanje manjšinski Listi za Trst določene manevrske prostori kot sili, ki je na čelu dveh najvažnejših krajevnih uprav. Dejstvo, da je povzročitelj krize na provinci izročila Listi še to upravo, ostaja politična napaka, ki utegne škoditi vsem strankam ustavnega loka.

Za nas Slovence — pripominja izvršni odbor SSK — pa je ironija, da prav sedanj uprava tržaške občine prikazuje razstavo grafikov iz Slovenije kot prispevek k sožitju narodov in kultur, po drugi strani pa se brani jezika slovenskih občanov in samih razstavjalcev.

Izvršni odbor SSK je na isti seji pogledal tudi razpravo o ustroju in delovanju slovenske gledališke ustanove v Trstu v luči nedavnih sprememb v njenem vrhu, enakopravnosti glede dodeljevanja deželnih podpor za njeno delovanje ter programske politike, ki mora odražati težnje in čustva celotne slovenske narodnostne skupnosti, tudi ko gre za prikazovanje dogodkov in oseb iz naše polpretekle zgodovine.

Končno je izvršni odbor razpravljala o najprimernejših oblikah in načinih proslavitev žrtev drugega tržaškega procesa pred fašističnim Posebnim sodiščem pred 40 leti, ko je bilo obsojenih na smrt in ustreljenih pet primorskih Slovencev: Bobek, Ivančič, Kos, Tomažič in Vadal.

Predstavitev knjige »Tržaško vprašanje«

V dvorani Krožka za kulturo v Trstu je demokratski poslanec Giulio Andreotti ob prisotnosti avtorja knjige »Tržaško vprašanje« Diega De Castro, bivšega zastopnika italijanske vlade pri Zavezniški vojaški upravi Samostojnega tržaškega ozemlja, v ponedeljek 12. oktobra predstavil to knjigo, ki pa med prisotnim občinstvom ni doživela posebno toplega sprejema kakor tudi ne pisec knjige in Andreotti. Medtem ko je bil tržaški župan Cecovini deležen burnega aplavza, je pa bilo ob Andreottijevih in De Castrovih izjavah slišati pokašljevanje, gordnjanje in posmehe.

Andreotti je o De Castrovi knjigi dejal, da podaja stvarno stanje v obdobju, ko je Italija imela le malo prijateljev in bila pod velikim mednarodnim pritiskom. Zato nekaterih vprašanj ni bilo mogoče rešiti ugodneje za italijansko ljudstvo. Knjigo naj bi prebrali zlasti tisti, ki lahko vplivajo na javno mnenje.

De Castro je razen o svoji knjigi spregovoril tudi o bodočnosti Trsta. Dejal je,

M. J.

da srednja Evropa ni več naravno zaledje Trsta, kajti rečne poti in kanali onstran Alp vodijo veliko bolj k Hamburgu kot v Trst in so tudi bolj poceni. Zato bo treba vzpostaviti pozitivne odnose s temi državami. Druga velika možnost Trsta pa je v njegovem kulturnem poslanstvu. Pri tej trditvi je Castro doživel živžganje in proteste.

Tako sta lahko oba gosta spoznala, da imata pred seboj občinstvo, ki ne sprejema diskusije, zgodovinskih dejstev, realnega stanja, temveč je prežeto od demagoških gesel. Skratka občinstvo, ki mu manjkata politična in kulturna zrelost.

V Marjinem domu v ROJANU bo na Misijonsko nedeljo 18. oktobra ob 17. uri

PRIKAZ DIAPOZITIVOV

z zadnjih skupnih romanj in srečolov za slovenske misijonarje. Pridite polnoštevilno in podprite naše misijone!

Boršt

V nedeljo 18. oktobra bo pri maši ob 10.30 škof Belloni podelil sv. birmo 15 do-
raščajočim fantom in dekletom iz Boršta, 8 pa se jih bo pridružilo iz Ricmanj. Po maši se bomo župljani srečali z g. škofom v dvorani pri sestrah.

Radijska oddaja »Med dvema ognjema«

Oddaja ima za seboj šele dve leti, a se je že priljubila številnim poslušalcem. Uspeh oddaje zavisi od voditelja, če ji zna dati tisto izvirnost in privlačnost, ki pritegne danes najbolj kritičnega poslušalca, predvsem mlajšega.

Marjuča Offizia, ki si je oddajo zamislila in jo bo nadalje vodila, je znala dobiti tisto posrečeno struno, prikupno za poslušalce različnih starosti. Sklicala je tudi posebno tiskovno konferenco, na kateri je podala obračun o dosedanjih oddajah in naznanila novosti za letošnjo sezono. Pred tem je Filibert Benedičič, ravnatelj slovenskih radijskih programov pozdravil prisotne in podčrtal prizadevanja postaje Trst A za tesnejše stike z mladino z namenom, da bi prišlo z njo do večjega sodelovanja.

Marjuča Offizia je omenila razna dopolnila k pravilniku, da se tako vodstvo izogne vsaki nevedčnosti in čim bolj zadovolji nastopajoče skupine. Letos bodo prisotni razni pevci-kantavtorji iz Slovenije in raznih delov Jugoslavije, bosta dva tekmovalna kroga in vse skupine bodo nastopile dvakrat. Tekmovale bodo skupine z Goriškega in Tržaškega.

Sodelujoče skupine prejmejo skupno nagrado 3 milijonov lir in je namenjena šolskemu skladu.

24. oktobra bosta nastopila klasična ličja iz Gorice in Trsta. Oddaje bodo vsake 14 dni. Finalna tekma bo 3. aprila 1982.

Oddaja pa bo še posebej pestra in živahna, če bo zraven številno občinstvo in seveda navijači.

■ V Rimu je bil ob eksploziji podtaknjene bombe v hotelu Flora ubit Medžid Abu Sarar, član izvršnega odbora Palestinske osvobodilne organizacije, ki je vodil odsek za informacije. V Rim je prišel, da prisostvuje mednarodni konferenci solidarnosti s palestinskimi časnikarji, pisatelji in razumniki.

Kristus pastirsko prvenstvo podelil svetemu Petru, prvaku apostolov, in zapovedal, da prehaja na njegove naslednike rimske papeže, da se namreč tako v tem, ko so udje strnjeno zvezani z vidno glavo Cerkve, po vesoljnem telesu krščanske družbe spreli v življenje.

»V devetem stoletju, ko se je povsod proslavilo slovansko ime, sta Ciril in Metod Slovane, ki sta jih v evangeliju prerodila, sklenila z Apostolskim sedežem. Med Slovani in Petrovim sedežem se je tedaj ustanovila tista starodavna navada in vzajemnost uslužnosti, ki jih navzočnost slovanskih romarjev še posebno prijetno obuja.«

Leon spominja na pota svetih bratov v Rim in na pooblastila, ki sta jih tu dobila. Posebej poudarja, kako ne ceni za zgolj naključni primerljaj, da je Ciril umrl v Rimu, kakor je ravnokar omenil tudi voditelj slovanskega romanja, in da je Rimu došla čast združene ohraniti v svojem obsegu svete ostanke Cirilove in Klemenove; s tem pač hočeta oba učiti, kako prisrčna

Razmišljanje o božji poti na Sv. goro

Kot v davni preteklosti, tako tudi še danes Slovenci romajo in obiskujemo posebno radi Marijine božje poti. V glavnem so Sv. Gora, Barbana, Stara gora, Višarje in Brezje.

Na Sveti Gori-Skalnici se je v 16. stoletju Mati božja prikazala pobožni pastirici Urški iz Grgarja, ko je na Skalnici pasla ovce. In glej, kar je bilo najbolj zanimivo, je to, da je Marija govorila z Urško po slovensko. Saj ji je rekla: »Povej ljudstvu, naj mi tukaj zida svetišče in naj me milosti prosil.« To je znak, da želi biti med nami. Svetogorsko svetišče ima torej svoj nastanek prav v prikazanju, kakor ga imata Lurd in Fatima.

Naše svetogorsko svetišče bi nam moralo biti bolj pri srcu. Tudi z narodnega stališča bi Sveta gora morala biti za nas Slovence najmočnejša vez v Sloveniji, na Koroškem in v zamejstvu živčih; saj je tukaj tista stična točka, s katere se nam širi pogled v bratski objem. Prav je, da so nam ljuba tudi druga Marijina svetišča, a kar je pristno naše, z verskim in narodnostnim čustvom združeno, to nam mora biti najbolj sveto.

Na pomen Svete gore me je opozarjal že kanonik pok. Lojze Novak, ko me je kot solkanski kaplan mnogokrat jemal s seboj na Skalnico. Bil sem takrat mlad študent. Se mi je v spominu, ko mi je rekel: »Glej, Hubert, kar poje Simon Gregorčič o kmetski hiši, to velja tudi za našo versko hišo. »Ta hiša nam je mati krušna, iz kmetskih hiš nam hrana dušna.«

Zato se lahko sprašujemo, zakaj iščemo svojo srečo drugod in občudujemo slavna svetišča drugod po svetu. Preveč posnema moderni svet in se zaljublja v ustvarjanje drugih narodov. Sraka je zgrešila, ko se je našemila s pavovim perjem. Tudi goriški slovenski vladiki: kardinal Missia, nadškof Sedej in admin. Taroš so nam s svojo zadnjo željo pokazali, kje smo versko in narodno najbolj potrebni, da krepimo svojo edinost.

Bili so časi, ko je Sveta gora bila nam Slovincem zatočišče tolažbe, vere v obstoj in tudi priložnost bratstva med narodi. Pod fašizmom je res bratstvo nekam zamiralo. Zamira pa tudi danes v verskem in narodnem oziru, ker Marijinih besed ne poslušamo več in, dasi kraljuje še vedno na Skalnici, je ne obiskujemo več kakor nekdaj; saj ne skrbimo več za udoben dohod do Nje.

Ko sedaj že naglo raste župnijska cerkev v Novi Gorici in bo čez leto dni že odprta službi božji, bi morali pripomoči vsi, da bi solkanska podružnica Skalnica dobila (po ukinitvi vzpenjače) udobno cesto, po kateri bodo lahko vozili osebni avtomobili in tudi avtobusi.

Prispevamo za toliko reči, zakaj bi ne tudi za služno in varno cesto na Skalnico, odkoder nam pogled splava na nebo, na sinji Jadran, na Triglav, na hčer planin in na goriško ravan, kjer tekmovalno raste Nova in stara Gorica in si prožita roke?

H. M.

Opomba ured. Cesta na Skalnico ali Sv. goro je javna cesta v pristojnosti novogoriške občine. Ta mora skrbeti zanjo. Kako skrbi, pa lahko ugotovi vsakdo, kdor se pelje z avtom na vrh. Ni pa dvoma, da bi ljudje prispevali za cesto, če bi novogoriška občina razpisala samoprispevek zanjo, kot je običaj v Sloveniji.

Smrt slovenskega slikarja

V torek 6. oktobra je v kliniki Bonvicini v Bocnu umrl po dolgi boleznii slikar Anton Mihelič. Pogreb je bil v četrtek 8. oktobra ob 14. uri.

Izlet na Češko

OLOMOUC - BRNO

V četrtek smo se iz Prage odpeljali na Kutno goro, ki je bila v 14. stol. znana po srebrnih rudnikih. Tu je čudovita gotška cerkev sv. Barbare, zavetnice rudarjev. Na poti proti Olomoucu smo se za krajši čas ustavili v mestecu Litomyšl, kjer smo videli rojstno hišo skladatelja Bedricha Smetane. V Olomoucu smo prespali v modernem hotelu, ki je bil zgrajen šele lani. Mesto je bilo nekoč moravska prestolnica, od 1063 škofijski sedež, od 1566 ima univerzo, na griču je znamenita božja pot, v mestu bolnišnica sv. Vavla. Tukaj je študiral nekaj časa tudi naš Fran Levstik.

Pot smo nadaljevali do Brna, ki je drugo mesto Českoslovaške s 350.000 prebivalci. Zaradi pomanjkanja časa smo si ga ogledali le na hitro, glavne znamenitosti, ki so predvsem cerkve in grad Spielberg, kjer so bili avstrijski zaporci.

Na meji Mikulov se je ponovilo čakanje kot pri vstopu v državo. Niso nas pregledovali in po dveh urah smo nadaljevali pot do Dunaja, kjer smo prespali v Korotanu in Kopru, dijaških zavodih, ki ju je ustanovil in ju vodi p. Tomažič.

MARIBOR

Ker Dunaj večina smo se poznamo od lanskega izleta, smo se v soboto jutraj peljali v avtobusu po znamenitejših krajih. V Maribor smo se pripeljali za kosilo, ki

so nam ga pripravili prav razkošno v semenišču. Tu nas je sprejel ravnatelj dr. Stanko Janežič in naš g. župnik Živic, ki se nam je pripeljal naproti. Po ogledu mesta je za nas maševal v stolnici ob Slomškovem grobu mariborski škof dr. Franc Kramberger. Med mašo je pred polno cerkvijo tudi drugih romarjev govoril o škofu Slomšku in njegovem svetniškem liku. Ker smo potovali po krajih, v katerih sta delovala sveta brata Ciril in Metod, Slomšek pa je ustanovil bratovščino sv. Cirila in Metoda, bi lepše ne mogli skleniti izleta kakor prav na njegovem grobu. Eden izmed udeležencev se je škofu v imenu bazovskih izletnikov zahvalil za mašo in lepe besede, prosil ga je, naj še bolj dela na to, da razglasijo Slomška za blaženega, naj pošlje kakega duhovnika na Tržaško, in ga povabil med rojake na Tržaško.

Večer smo zaključili z izdatno večerjo in dobro kapljico na Brezovici pri Ljubljani v gostilni Kopač. Med prepevanjem smo se okrog polnoči vrnili domov.

Veliko smo videli, spoznali smo češki narod in njegovo zemljo, seznanili smo se s českoslovaško zgodovino in kulturnimi zakladi, postali smo notranje bogatejši, spoznali pa smo se tudi med seboj globlje in pristranskejši, postali smo si prijatelji. Skratka, g. župnik je lahko zadovoljen: dosegel je svoj namen.

M. J.

glasom zaklical »Ubi Petrus ibi Ecclesia«, je vsa dvorana odmevala od vzklikov slovenskega pritrjevanja.

Papež Leon XIII. je bil očitno ganjen. Tudi on je vstal in stoji, ne sede na prestolu kot je bila tedanja navada, govoril v najbolj izbrani latinščini svoj znameniti slovenski govor, ki je v zgodovino šel pod imenom »Expectatos optatosque«. Nagovor in odgovor je bilo srečanje dveh velikih duhov, resničnih humanistov, ki sta v oblikah ciceronske latinščine podajala vodila stare grško-latinske krščanske kulture prebujenemu slovstvu. V njunem nastopu je bilo morda nekoliko učenjaškega tekmovalja dveh veleumnih ljudi, ki sta se gotovo zavedala svojih kvalit — prava ponižnost je resničnost —, jih pa oba darovala slavi božjega imena in blaginji človeštva. Ob takih predstavnikih avtentičnega humanizma pojavi samoimenovanih današnjih »humanistov«, ki imajo v sebi toliko humanističnega znanja in npravstva kot znanja latinščine in grščine, delajo vtis duhovnega neandertalstva.

»Željno pričakovane (Expectatos optatosque) vas danes Rim, knežje mesto katoliškega sveta v ljubezni objema,« je Leon začel svoj govor zastopnikom vseh slovanskih narodov, došlim v Rim, katerih močni shod mu narekuje ponavljati Pavlove besede: »Bog nas je potolažil z vašim prihodom« (prim 2 Kor 7, 6). Zaupno jim razodene, da ga je spričo stisk, ki jih Cerkev povzročajo najbližnji (zahodni) narodi in zaradi bridkosti, ki jih je pri tem čutil, že v začetku papeževanja preobdala vabeča misel, »naj se ozre na Vzhod, da bi morda tam našel iz zgodovine tolažbo, saj morda preteklost Vzhoda naznanjuje veliko upanje za prihodnost.« »Današnji dan mu prinaša ne najmanjši del tolažbe, ki jo je menil dobiti na Vzhodu, kajti dobro mu je znano prizadevanje tistih, ki jih je iz tako različnih in daljnih dežel enega srca pripeljala vera in ljubezen počastiti Apostolski sedež. V tem sije dokaz edinosti Cerkve, o kateri si ravnokar tako resnično in bogato govoril, častiljivi brat.« »Da se pa ta edinost ohrani je Jezus

Francè Dollnar, Rim

Cirilmetodijska okrožnica Leona XIII. (1880)

(14)

Zahvalno romanje katoliških Slovanov leta 1881 v Rim

Ko se je Leon vsedel na svoj prestol, so mu bile izročene slovanske adrese. Nakar je vstal in stopil pred papeža škof Strassmayer in v klasični latinščini od strmenju vseh navzočih, ne le bral kakšno addresso, kakor je navada, temveč je mogel z radostjo izpovedati, da se nahaja na čelu vseslovanskega romanja v zahvalo za razširitev kulta sv. Cirila in Metoda na ves svet — prednašal pomembni govor, v katerem je na nov izvirni način povzel svoje misli o smislu apostolata svetih bratov tudi za današnji čas, posebno poudarjač njuno prizadevanje za cerkveno edinost in izrazujoč svoje upanje na zedinjenje ločenih Slovanov. Ko je konec govora s povzdignjenim

naj vekomaj ostane edinost Slovanov z rimsko Cerkvijo. Ko sta Ciril in Metod zadrževala na težave in očitanja — kar se pogosto dogaja tistim, ki se poprimajo velikih reči — sta dobivala pomoč pri Nikolaju I., Hadrijanu II. in Janezu VIII. Tudi poznejši papeži so Slovanom izkazovali naklonjenost, kakor pričajo pisma slovanske zgodovine.

Pri slovanskih prednikih se je še posebej očitno in v večji luči pokazalo, kar se sicer vedno dogaja, kako moč vere mora imeti največji vpliv na življenje in npravnost, ko so po sv. Cirilu in Metodu ne le sprejeli krščansko vero, kar je sicer najvišje, ampak tudi kulturne npravi in civilizacijske navade. »Od jadranske obale do zadnje novgorodske strani« morajo jima biti vsi hvaležni za lastni črkopis, za prevod svetih knjig, za ureditev najsvetejših obredov primerno narodnemu duhu.« (Tu gre nagovor preko okrožnice; Strošmayerju je ta passus mogel krepiti upe glede slovanske liturgije.)

(Se nadaljuje)

Protest goriških slovenskih dijakov

Dijaki slovenskih višjih srednjih šol v Gorici z ogorčenjem protestirajo nad barbarškim dejanjem, s katerim so neznanici hoteli prizadeti naše vrstnike, dijake slovenske nižje srednje šole »S. Kosovel« na Opčinah in s tem vso našo skupnost.

Povzročitelji teh dejanj mislijo, da nas bodo na tak način ustražovali; zavedajo pa naj se, da nas Slovenci taki primeri še bolj družijo, zato dijakom nižje srednje šole »S. Kosovel« izražamo vso našo solidarnost.

Temu protestu se pridružujejo tudi dijaki nižje srednje šole »Ivan Trnko« v Gorici.

Misijska nedelja v Gorici

Dopolodne ob 10. uri bo maševal na Placuti misijonar Andrej Majcen, ki bo tudi pridigal.

Popoldne ob 15. do 16. ure bo v cerkvi sv. Ignacija na Travniku ura molitve za misijone. Vodil jo bo g. Majcen.

Ob 17. uri bo v mali dvorani Katoliškega doma g. Vinko Zaletel kazal skioptične slike s svojih obiskov pri slovenskih misijonarjih po svetu.

Pri vseh mašah se bo delila brošura »Misijska nedelja« in se bodo pobirali darovi za papeške misijske družbe.

Lutkarji s Koroške med nami

Skupina mladih študentov slovenske gimnazije v Celovcu, ki se bavijo z lutkami, nas bo obiskala prihodnji teden. Študenti bodo nastopili po raznih šolah in dvoranah.

Sestanek 1. skavtske čete in mladinska maša

Približno sto skavtov in skavtinj je v nedeljo 11. oktobra sodelovalo na Placuti pri mladinski maši. Prišli smo v krogih in tako vsem izpričali, da obstajamo in se krepiamo. Vstopili smo že v 26. leto delovanja naše organizacije. Za mašo smo pripravili uvodne misli in prošnje pa tudi mašne pesmi.

Naša organizacija raste, to je bilo razvidno predvsem iz števila prisotnih, zato moramo posebno starejši voditelji trdo prijeti za delo, si pomagati drug drugemu ter se med seboj bodriti, da bo mladina, ki nam je bila zaupana v vzgojo, rasla v veri, bratstvu in odgovornosti.

Te misli so bile tudi jedro uvodne besede, ki jo je po maši v Katoliškem domu na srečanju izrazil naš voditelj Mauro. Govoril je predvsem mlajšim in jih prosil predvsem za odprtost, pogum in sodelovanje. Če jim kaj ne gre, lahko vse pride na dan z razgovorom, obenem pa naj skušajo sodelovati in tudi kaj žrtvovati, saj je to značilnost, ki odlikuje skavta.

Vodnike je opozoril predvsem na odgovornost, ki jo imajo v naši organizaciji. So v neposrednem stiku z najmlajšimi in od njih je odvisno, če bodo ti z navdušenjem prihajali na sestanke in razne akcije, ki jih organiziramo. Zagotovil pa jim je tudi vso pomoč s strani voditeljev, ki bodo napeli vse moči, da se bomo vsi zares čutili kot ena sama družina.

Srečanje se je po nekaj praktičnih točkah zaključilo s pesmijo: »Naj skavtski duh kraljuje sredi srca, / naj vodi nam dejanje v luči Boga, / naj družijo srca skavtov vsega sveta!« - Veseli Gams

Izlet pevskega zbora Rupa-Peč

Pevski zbor Rupa-Peč organizira vsako leto tudi izlet. Letos smo bili dva dni, 26. in 27. septembra v San Marinu in njega okolici. Spotoma smo se ustavili v Pomposi blizu Ravenne. Tam smo si ogledali cerkev in ostanke keramike in arhitekture bizantinske umetnosti. Okrog pol dne smo dospeli v Rivabella di Rimini. V hotelu, kjer smo prenočili, so nas zelo prijazno sprejeli.

Po kosilu smo šli v San Marino. Lepo vreme je omogočilo, da smo imeli krasen razgled vse do morja. Ogledali smo si vladno palačo, muzej orožja in cerkev sv. Marina.

V nedeljo zjutraj smo imeli v cerkvi v Rivabella slovensko mašo. Za to se moramo zahvaliti g. Francu Gabru, ki se je odzval našemu vabilu in šel z nami na izlet. Po maši smo šli mimo Riccioneja in Catolice v Gradaro. Tam je trdnjava iz 12. stoletja, v kateri naj bi živel in bila umorjena Francesca da Rimini.

In že je po kosilu prišel čas, da se odpravimo proti domu. Neredi smo se poslovlili in marsikdo je izjavil, da se bo še

vrnil. Na povratku smo si ogledali »Italijo v miniaturi« in se ustavili tudi v Ravenni. Žal je začelo deževati in smo le nekateri videli mozaike v cerkvi San Apollinare in Dantejev grob.

Vso pot nazaj je bilo v avtobusu veselo. Pesmi so si sledile druga drugi in skoro bi ne vedeli več kaj peti. Mislim, da so se vsi dobro počutili, mladi in starejši. Rada bi se zahvalila organizatorjem izleta, zlasti Klavdiji z upanjem in željo, da bi se še v naprej organiziralo take in podobne dejavnosti. - Udeleženka

Števerjanski vestnik št. 6

V njem zvemo o zamenjavi dušnih pastirjev. Najprej zahvala dosedanemu dušnemu pastirju Antonu Prinčiču za opravljeno delo, nato pozdrav novima dušnima pastirjema dr. K. Humarju in g. Gabrijelu Vidrihu. Objavljena sta tudi pozdrava obeh gospodov števerjanskemu farnemu občestvu.

Med drugimi poročili je govora o novi osnovni šoli, v katero so se otroci že vselili, o seji števerjanske sekcije SSK, ki je bila 17. septembra letos, o pasji steklini, ki se je približala tudi Števerjanu, o športnem tednu v Števerjanu od 6. do 13. septembra. Kronika poroča o smrti Lojzeta Maraža, o poroki Dolores Tomšič-Klavdij Terpin, o potrebi prenovitve župnišča in farne cerkve, o novem odboru SZ »Brda«. Felicita Gabrovec pa je napisala nekaj spominov iz svoje mladosti.

Mogočna Frančiškova družina

Ob praznovanju 800-letnice rojstva sv. Frančiška se ne hote poraja vprašanje, koliko je danes tistih, ki so svoje življenje posvetili Bogu ob vzgledu sv. Frančiška Asiškega. Prvemu redu pripada 42.000 redovnikov, ki so razdeljeni na manjše brate (minorite), na konventualce, ki jih splošno kličemo za frančiškane in kapucine. V drugem redu je 21.500 klaris, ki so redovnice s strogo klavzuro; nato je 198.000 sester raznih frančiškanskih kongregacij (med njimi naše šolske sestre sv. Frančiška), ki se posvečajo pouku, bolniški stregbi in raznim vrstam krščanske dobrotelnosti. Nato je vsem znani III. red sv. Frančiška za krščanske laike, ki šteje poldrug milijon članov. V misijonih deluje 30.000 frančiškanov vseh treh redov. Sinoči sv. Frančiška vodijo številne univerze, šole, bolnišnice in gobavska naselja.

Olympia je začela z novo sezono

Na prvi seji športne sezone 1981-82, ki je bila v četrtek 8. oktobra, so odborniki Olympie določili funkcije, ki jih bodo opravljali. Za predsednika je bil soglasno izvoljen dr. Jože Vrtovec, za tajnico Manuela Primožiča. Blagajniško mesto obdrži Marjan Vižintin. Novi referent za tisk je G. Rustja, gospodar pa R. Dornik. Za moško odbojko bo skrbel M. Cotič, za žensko Primožičeva, za atletiko A. Devetak, za smučanje dr. Vrtovec. Za podpredsenika je bil izvoljen prof. M. Kranner, ki bo tudi obdržal funkcije tehničnega direktorja. Koordinator za mladino je dr. K. Brešan. Nadzorni odbor in razsodišče sestavljajo E. Valentinčič, M. Jarc, J. Špacapan, C. Koršič, R. Cotič, dr. D. Vrtovec. Ti so bili izvoljeni na zadnjem občnem zboru. Novi odbor se je že začel spoprijemati z najvažnejšimi in najbolj perečimi problemi, saj se bliža odbojgarsko prvenstvo. Odbojka je pri Olympii zelo gojen šport in zbujajo precejšnje zanimanje.

Letos bodo nastopali mladinci odbojgarske sekcije v raznih mladinskih prvenstvih. To je razveseljivo že samo po sebi, če upoštevamo, da malokatero društvo to zmoro. Naše predstavnike bomo imeli v sledečih prvenstvih: Under 15, naraščajniški, mladinci in letos morda še za najmlajše osnovnošolske otroke.

V soboto 17. oktobra se prične pokrajinsko prvenstvo mladincev. Letošnji krstni nastop Olympijcev bo ta dan v Krminu ob 18. uri. Naslednja tekma pa bo doma v telovadnici ITI v sredo 21. oktobra ob 20.30 proti Scarpoteci. Poleg omenjenih ekip nastopata v prvenstvu še Libertas (Go) in Turjak.

Olympia želi povečati mladinsko sekcijo v moški odbojki, zato sporoča, da so treningi za najmlajše (letniki 1965-66-67-68) ob torkih v telovadnici ITI, ul. Puccini 22 od 18.30 do 20.30. - G. R.

V nedeljo 25. oktobra bo v Gorici

MISIJSKA PRIREDITEV

V gosteh bo skupina mladih iz Stranj pri Kamniku. Ti bodo med mašo ob 9. uri na Travniku sodelovali s svojimi ritmičnimi melodijami. Popoldne ob 16. uri bodo nastopili na odru v dvorani Katoliškega doma v sodelovanju z goriško mladino. Ob tej priložnosti bo tudi srečolov. Že danes toplo vabljeni!

Pastirček št. 1 OBVESTILA

Spet je prišel med nas »Pastirček«, za eno leto starejši. Vstopil pa je v 36. leto svojega izhajanja.

Uvodnik, napisala ga je Evelina P., ima naslov »V novo šolsko leto z našimi velikani«. Ti so Josip Jurčič, Fran Levstik in Simon Gregorčič. Prvi je umrl pred sto leti, drugi se je rodil pred 150 leti, tretji je umrl pred 75 leti. V tem sestavku je govora o Josipu Jurčiču.

Pod naslovom »Modra učiteljica« naj bi se mladi bralci seznanili s sv. Uršulo, ka tehet pa ob letošnji misijonski nedelji vabi k znamskarski akciji v korist misijonov. Strani za 1. in 2. razred je kot lani pripravila Majda Paulin, za višjo stopnjo pa Zora Saksida. V Kulturnem koledarju nas M. Perat seznani s kiparjem Francetom Gorštom. »Goriški sprehodi« so dobili svoje nadaljevanje v »Tržaških sprehodi«, ki jih pripravlja Ljuba. Hubert Močnik opiše lastovke v sestavku »Lastovkam v slovo«. Branko je napisal poučno zgodbico »Letina«, »Otrok in kamen« pa je iz spisov pisatelja Frana Ks. Meška.

V prvi številki najdemo dve pesmi: »Usmiljena deklica« (Ljubka Sorli) in »Domov v Števerjan« (Ivanka Zavadlav). Ivo Bolčina pa je uglasbil pesmi »Kje stanuješ?« in »Krojaček«. Janina pošta je seveda to pot še skromna, saj se je šolski pouk komaj pričel. Zato pa je Jana sama nekoliko več napisala, otrokom na pot in vzpodbudo.

»Pastirček« se predstavi z novo naslovno stranjo, ki jo bomo videvali vse leto. Narisala jo je Nada Carli, učenka 1./a razreda srednje šole »I. Cankar« v Trstu. - jk

Potrpljenje je za vsako bolezen prvo in najpotrebnejše zdravilo. (Škof A. M. Slomšek)

DAROV

Za Katoliški dom: Marijina družba 20.000; N. N. v spomin na pok. mamo 50.000; M. Barnaba v spomin Marije Čotar 50.000 lir.

Za Katoliški glas: N. N., Pevma 6.000 lir. Za Zavod sv. Družine: Zalka Klanjšček 10.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: Milka Gorčan v spomin Marije Čotar 10.000 lir.

Iva Galassi v spomin Gite Podobnik: za Katoliški glas, za Zavod sv. Družine, za Alojzijevešče in za cerkev sv. Ivana v Gorici po 15.000 lir.

Ob drugi obletnici smrti dobrega moža in očeta Antona Podgornik: svojci za misijone 50.000 in za Katol. glas 10.000 lir.

Albina Copic, Gorica: za novo cerkev in za katedralo v Skopju po 25.000 lir.

Namesto cvetja na grob Mirkota Devetaka: N. N. z Vrha za Cerkev v stiski 70.000, za sklad Katoliškega glasa, za Zavod sv. Družine in za Alojzijevešče po 50.000 lir (skupaj 220.000 lir).

Iz Brd: za Katoliški glas, za Alojzijevešče, za Zavod sv. Družine, za Našo pot, za lačne, za misijone in za Družbo za širjenje vere po 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Igor in Fulvia Segulin ob krstu sinčka Giovannija 20.000; družina Gec v spomin na teto Mihelo 21.000; razni 6.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: družina Mahnič ob smrti očeta Rudija 20.000 lir.

Za novo cerkev: Mara Germek, Trst 20.000 lir.

V spomin na Tončko Černe: N. N., Trst za Marijin dom v Rojanu in za misijone po 20.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: Antonija Cerkvenik vd. Olivo, Škedenj 20.000; Antonija Šinigoj, Trst 5.000; E. Z., Trst 10.000; N. N., Domjo 10.000; N. N., Kolonkovec 20.000; N. N., Domjo 10.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Boža Dobrila, Log ob obletnici smrti staršev 10.000; Bernarda Kuret, Ricmanje ob smrti sestre Vide 20.000; N. N. 10.000; družina Zuljan-Romano, Ricmanje ob obletnici moža in očeta Marija 10.000; N. N. 10.000; N. N., naselje Sv. Sergija 5.000 lir.

Za katedralo v Skopju: Zora v spomin Marije Čotar 20.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Ivanka Knez, Barokvlje ob prvi obletnici smrti Amalije Zerjal 50.000; Antonija Sosič, Opčine 20.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Sporod od 18. do 24. oktobra 1981

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Nediški zvon. 11.00 Mladinski oder: »Roboti so med nami«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Na goriškem valu; šport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Gospodarska problematika. 9.30 Nenavadno kramljanje o navadnih stvarih. 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Kulturni dogodki; zasebna slovensčina v 17. stoletju. 13.20 Primorska poje. 14.10 Otroški kotichek: Tik-tak. 14.30 P. Zidar: »Sveta Barbara«. 15.00 V svetu športa in glasbe. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Nova sezona Glasbene matice. 18.00 Pesniške podobe in usode.

Torek: 8.10 Domači obrabi. 9.30 Manjka jim samo beseda. 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Kulturno pismo; beležka. 14.10 Gojenci Glasbene matice. 15.15 Naš jezik. 15.20 Glasbeni magazin. 16.00 Slovenija v miljskem okolišu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Romunski zbor »Ateneu«. 18.00 Fran Levstik ob 150-letnici rojstva.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek. 9.30 Naš otrok. 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Pod Matajurjan. 13.20 Zenski zbor »Tabor« z Opčin. 14.10 Otroški kotichek: S knjižne police. 14.30 P. Zidar: »Sveta Barbara«. 15.00 Ameriški gledališki musical. 16.00 Sto let telovadbe. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Pianistka G. Firincelli; Primorska poje. 18.00 Slovenska literatura v Italiji. 18.15 Glasovi iz preteklosti.

Četrtek: 8.10 Zivozeleno. 9.30 Psihološki utrinki. 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Od Milj do Devina; beležka. 14.10 Otroški kotichek: »Vse najboljše, Ostržek!«. 14.30 Izbrali smo za vas. 14.55 Naš jezik. 15.00 Jugoslovanski izvajalci. 16.00 Primorska duhovščina pod fašizmom. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Goriški komorni orkester in organist H. Bergant. 18.00 Četrtekova srečanja. 18.40 Sodobne slovenske novele.

Petek: 8.10 Dvanajst let strategije napestosti v Italiji. 9.30 Svet se vrtil počasi. 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Na goriškem valu; beležka. 13.20 Četrtekova srečanja. 14.10 Otroški kotichek: Kje je napaka? 14.30 P. Zidar: »Sveta Barbara«. 15.00 Film in filmska glasba. 16.00 Cvetje hvaležno odklanjamo. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Ansambel trobil gledališča Verdi v Trstu. 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Zasebna slovensčina v 17. stoletju.

Sobota: 8.10 Tudi starost je lahko lepa. 9.30 Jaz ženska, žena, mati, gospodinja. 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Glasnik Kanalske doline; beležka. 14.10 Mladi pisci. 14.30 Poslušali boste. 14.55 Naš jezik. 15.00 Začnimo s črko »A«. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Med dvema ognjema. 18.45 Vera in naš čas.

ZAHVALA

Po daljšem bolehanju je odšel v hišo nebeškega Očeta

MIRKO DEVETAK

Pokopali smo ga v petek 2. oktobra na Vrhu. Zahvaljujemo se vsem, ki so nam izrazili sožalje, zanj molili, se udeležili pogreba in darovali namesto cvetja na grob v dobre namene kot si je to pokojni vedno želel. Še posebej se zahvalimo domačemu g. župniku za vodenje pogreba in tople besede, ki jih je izrekel o pokojniku, kakor tudi gg. Ožbotu, Komjancu in Markežiču, ki so z župnikom sodelovali.

Žena Štefanija, hči Anamarija, sinovi Jože, Mirko in Ludvik ter ostali sorodniki

Vrh, ob osmini pogreba 9. oktobra 1981

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA **Korzo Verdi, 51**

Telefon: 84206 - 84207 - 85383

Telefon menjalnice: 83909

Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI